

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

263. An Vicarius instructus facultate illa conferre poßit constitututs extra
Diœcesim seu provinciam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

tio Vicarii magis determinatum tempus habet. Sbroz. citans Jason. in l. i. ff. solut. matrim. n. 6. quemadmodum hæc dicuntur de Papa concurrente cum inferioribus collatoribus. Item si prævisus à Vicario priùs acceptasset collationem sibi factam. Sbroz. num. 8. Porro quæ hic dicta de Vicario & Episcopo. Sbroz. loc. cit. num 4. exten- dit ad Capitulum sede vacante, ejusque Vicarium, ita ut præveniens vel in dubio collatio a Capitulo facta prævaleat collationi factæ à Vicario, cui à Capitulo potest illa conferendi commissa. citat pro hoc Pavin. de potest. Capit. Sed. vac. p. 2. q. 10. n. 21. Calder. conf. II. de off. Vicar.

Quæstio 263. An Vicarius instructus facultate conferendi, conferre possit beneficia constitutus extra provinciam.

1. R Esp. affirmativè. Fagian. in c. presentata. R de Testibus. n. 12. Sbroz. L. 2. q. 102. n. 4. citatis quamplur. Castrop. Tract. 13. d. 2. p. 30. d. 16. citans Azor. inst. mor. p. 2. l. 3. c. 44. q. 9. Garcias. p. 5. c. 8. n. 126. citans Covar. L. 3. var. c. 20. n. 28. Sanch. de matrim. l. 3. d. 34. num. 19. Paris. de resign. l. 2. q. 24. n. 32. Menoch. de arbit. l. 1. q. 43. num. 19. Lamb. de jurep. p. 2. l. 2. q. 2. c. 6. n. 3. Coraf. de benef. c. 8. n. 3. &c. Contra Bald. in l. 2. ff. de off. Procons. n. 1. Barbat. in c. novit. de off. leg. Germon. de Indult. Cardin. §. tibi quod ad. n. 89. hoc uixos fundamento, quod licet Ordinarius possit exercere jurisdictionem voluntariam extra territorium, id tamen non possit locumtenens ordinarii inferioris à Principe, ut Bald. loc. cit. Bartol. in l. cunctis populos. c. de Sum. Trinitate. Franc. in c. cum in generali de off. Vicar. in 6. Quod tamen fundamentum leve est, cum Vicarius Generalis Episcopi sit Ordinarius; & ad summum locum habeat in locumtenente Ordinarii, non Ordinario. Ad hæc non magis præjudicium aut injuria irrogetur Episcopo per exercitam in ejus Diœcœli jurisdictionem hanc voluntariam ab Episcopo exitaneo, quam ab hujus Vicario, cum absque strepitu & figura judicii exerceatur, esto jurisdictione Vicarii in hoc, nimurum quod ad conferenda beneficia sit delegata, & non ordinaria, sicut est Episcopi (ut Garcias num. 129. contra Corafium. Boërium, Sbrozium) nam etiam delegata jurisdictione voluntaria concessa ab inferiore à Principe recte exercetur extra territorium ob rationem datam. Garc. cit. n. 129. ex Sanch.

2. Neque his obstat citata L. 2. de off. Procons. in qua se fundant adversarii. Nam (quod solum dicitur in cit. Lege) licet Legatus Proconsul à punto, quo Proconsul Urbe egressus fuit non habeat jurisdictionem neque intra, neque extra provinciam, quia hanc dare non potest Proconsul Legato suo, quoisque Provinciam fuit ingressus; per hoc tamen non negatur, quod Proconsulem ingresso in provinciam, Legatus ejus sicut & ipse Proconsul non possit exercere jurisdictionem voluntariam extra provinciam seu Diœcœli. Garc. n. 130. Castrop. L. c. n. 15.

3. Responsonem quoque ampliat Sbroz. loc. cit. num. 6. ut Episcopus committere etiam possit Vicario alterius Episcopi in aliena Diœcœli residenti collationem beneficiorum sua Diœcœli, adeoque is existens extra Diœcœli, in qua sunt beneficia conferenda ea conferre possit. Sed vide, quonodo hæc consistant cum

eo, quod Episcopus alteri à suo Vicario Generali committere nequeat collationem beneficiorum. Fortè hæc ampliatio locum habet, ubi Episcopus Vicario illius alterius Diœcœli hic & nunc committeret seu delegaret collationem unius alteriusve beneficii.

4. De cetero quod dictum in hoc punto de collatione rigorose tali facienda à Vicario, idem dicendum de institutione rigorose tali & confirmatione. Licet enim necessarium sit priùs à Vicario cognosci aptitudinem præsentati & electi, potest tamen hæc cognitione esse extrajudicialis, & sic una cum institutione ab eo fieri extra Diœcœli. Garc. loc. cit. n. 138. junctio n. 142. Castrop. loc. cit. num. 17.

Quæstio 264. An Vicarius habens dictam facultatem conferendi possit conferre Episcopo, à quo habet illam facultatem, vel etiam sibi ipsi?

1. R Esp. ad primum negativè Castrop. loc. cit. num. 19. citatisque ab eo Azor. cit. c. 44. q. 13. Sbroz. L. 2. q. 91. n. 1. & 2. Garcias loc. cit. n. 143. citans Rebuffi, in pr. tit. de forma Vicar. n. 82. Coraf. p. 2. c. 8. num. 6. Quintanadv. l. 1. Ecclesiast. c. 5. num. 7. Debet enim inter dantem & accipientem esse distinctio. Jam verò Episcopus ejusque Vicarius unum tribunal, unâque personam & corpus constituant, ut & id ex eo patet, quod à Vicario conferente beneficium inhabili non fiat dévolutio ad Episcopum, iuxta c. 2. de consuetud. in 6. & c. Romana. de appellat. in 6. Castrop. Garc. II. cit. citatiique ab illis.

2. Limitat tamen hoc ipsum Garc. n. 144. ut intelligendum videatur, quando Vicarius conferret ut ordinarius; quia nimurum simul cum jurisdictione generali & ordinaria potestate data ei esset potestas conferendi. Supponit enim & fusè tradit Garc. à n. 41. quod cum illa, quæ speciale mandatum requirunt, committuntur simul cum designatione Vicariatus seu jurisdictione generali & ordinaria potestate (aut etiam, dum ea separatis ac postea committuntur ab Episcopo, non solùm faciente mentionem Vicariatus, salutando illum & compellando Vicarium suum, ut Jo. And. sed dicendo; quod commissionem alias datam extendat, ut Garc. n. 44.) tunc Vicarii esse in omnibus Ordinariis. c. translato. de confit. Unde fiat, ut nunquam appelletur à Vicario Generali ad Episcopum, etiam in iis, quæ speciale mandatum requirunt; quia solent simul cum potestate ordinaria committi; citatque præ hac doctrina sua Sanch. de matrim. l. 3. d. 29. n. 8. Felin. in c. corrigenda, de off. Vicar. n. 1. Sbroz. l. 1. q. 67. n. 3. &c. Secus proinde esse air Garc. n. 144. Seu Vicarium posse Episcopo conferre beneficium, si conferat ut delegatus. Cujus tamen contrarium tenet Castrop. cit. n. 19. eò quod, dum hæc delegata potestas ab Episcopo proveniat, si Episcopus vi illius acquirere possit beneficium, ipse sibi censeretur providere beneficium, quod alienum est ab usu Ecclesie; cum provisio beneficij à bene ficiato ortum habere nequeat, ne detur locus ambitioni.

3. Limitat quoque hoc ipsum Sbroz. loc. cit. hoc modo: nisi Vicarius Episcopi creatus esset auctoritate apostolica, quia tunc poterit conferre Epi-